

nærværende under den første Udtalelse, som den ærede 1ste Landstingsmand for 2den Kreds (Vjerring) dengang fremkom med; jeg troer ikke, at det let vil være mig muligt at anføre bedre Grunde for de af mig stillede Endringsforslag end dem, som det ærede Medlem da fremsførte.

Med Hensyn til det første af disse Endringsforslag, som gaaer ud paa, at Anmærkningen ved § 21 H. A. 3 om, at Tillægene til utilstrækkeligt lønede eller selvstændig Indtægt savnende Embeder og Virksomheder bortfalde ved Vacance, skal udgaae, finder jeg mig paa Grund af de Udtalelser, som have fundet Sted tidligere idag om forskjellige Anmærknings Bessaffenhed, foranlediget til at fremhæve, at denne Anmærkning vel ganske vist hverken kan siges at være organiserende eller desorganiserende, men at den ikke desto mindre er meget lidet heldig, navnlig af den Grund, at den gjør Forandring i et Forhold, som nu har bestaaet i en Række af Aar, og paa et Punkt, som er gaaet over fra den ene Finantslov til den anden uden nogen saadan Anmærkning, og uden at der fra Administrationens Side er foregaaet den allermindste Misbrug eller den mindste Overtrædelse af den Regel, som blev fastsat ved Bevillingen af en Deel af den herunder omhandlede Sum i en tidligere Session, nemlig i den Session, hvori Finantsloven for 1851—52 blev vedtagen. Denne Sum af 6,550 Rb. bestaaer nemlig af forskjellige Poster. 550 Rb. deraf ere Tilflugt til meget smaa geistlige Embeder, som have været bevilgede allerede før 1848, og som derfra gik over i den første Finantslov. Da Finantsloven for 1851—52 blev vedtagen, bleve Thyens Bispestols Tiender inddragne, og som et Slags Bederlag derved eller som Følge af et Slags Compromis, der dengang fandt Sted, blev der dernæst stillet til Kirke- og Undervisningsministeriets Disposition et Beløb af 2,000 Rb., som Ministeriet skulde være bemyndiget til at tillægge Præsteembeder, hvis Indtægter efter Reguleringen ikke udgjorde 600 Rb., dog saaledes, at intet Embede maatte faae et større Tillæg end 100 Rb. af denne Sum. Denne Regel er nu bleven overholdt. Da derefter

—56 flere Bispestols Tiender, nemlig Sjællands, Viborgs og Laaland-Falsters bleve inddragne, blev der paa samme Maade stillet et Beløb af 3,000 Rb. til Kirkeministeriets Disposition, uden at der af Repræsentationen blev vedtaget nogen særegen Norm for dets Anvendelse, for hvilken Ministeriet imidlertid selv satte sig den Regel, at intet Embede, hvis Reguleringssum var over 650 Rb., kunde faae Tillæg deraf, og intet Embede mere end 100 Rb. Ogsaa denne Regel er bleven fulgt. Endelig blev der under Behandlingen af Finantsloven for 1859—60 uden mindste Betingelse stillet et Beløb af 1,000 Rb. til Ministeriets Disposition, hvilket altsaa udgjør den sidste Deel af de 6,550 Rb. Dette skete, om jeg ikke huser fejl, paa Forslag af et af Thingets Medlemmer, der gjorde opmærksom paa, at der navnlig var flere Kjøbstadkald, der vel havde en større Reguleringssum end 600 Rb., men som dog tilvisse i en ikke mindre Grad end de Landskbykald, der vare regulerede til denne Sum, trængte til Tilflugt, hvilket var en Følge af, at disse Kjøbstadkald, idetmindste enkelte af dem, ikke havde Tiendeindtægter. Det Embede, som gav Anledning til, at hiint Forslag blev vedtaget, er netop vacant i dette Dieblis, og jeg har altsaa, som jeg tillod mig at antyde ved 1ste Behandling, allerede haft Leilighed til at føle, at det vil være uhenftsmæssigt og uheldigt, om en saadan Anmærkning kommer ind i Finantsloven, idet jeg da paa den ene Side ikke kan ansee mig berettiget til med Sikkerhed at love vedkommende Supplican eller til at oplaae som en Embedet tilkommende Indtægt det Tilflugt, som Embedet hidtil har haft af den paagjældende Sum, medens jeg paa den anden Side føler mig fuldt overbevist om, at Repræsentationen ikke vil nægte dette Tilflugt, naar der ved en kommende Finantslov stilles Forslag om, at det ikke skal inddrages. Jeg troer, at den omhandlede Anmærkning kun vil føre til, at Rigsdagen faaer en heel Deel smaa Ouestioner at behandle, som man meget roligt kan overlade til Administrationens Afgjørelse, og som hidtil have været overlade til denne, uden at der kan lægges den den mindste Misbrug i saa Henseende tillast. Jeg vil saaledes sætte stor Priis paa, at det Endrings-